

Bir öğreti, ister ilahi olsun, ister beşeri, muhataplarının donanımıyla anlam bulacaktır; ya da anlamsızlaşacaktır.

Tarih boyunca; toplulukların siyasi, sosyal ve kültürel yapıları, din anlayışlarındaki, seviyeyi de gösterir. Burada belirleyici olan bilimdir. “ Dinsiz bilim total, bilimsiz din kördür “ sözünü hatırlatalım. Bu konuda Ali Şeriatı “ Kendisi olmayan insan” kitabında sosyal açıdan dinlerin tipolojisini ortaya koyarken, şöyle bir tasnif yapar.

Bazı düşünürler, “ kolektif şuurun temelini dini inançlar” oluşturmaktadır “ der. Bu tespit, toplumların din anlayışlarını sağlıklı bir temel üzerine oturtmadıkları takdirde, nasıl bir tehlikeyle karşılaşamadığı takdirde, din, kavga ve ayrışmalara zemin teşkil eden bir bilinç de ortaya çıkartabilir. Belki bir dinin ne söylediğinden ziyade, toplumların ondan ne anladığı esas meseledir. Bu şu gerçeği de açığa çıkarır.

Bilim altı din

Bilim üstü din

Toplumlarda büyük halk kitlelerinin dini anlayışı “ bilim altı” dır. Der Ali Şeriatı ... Avam ve kitlelerin bilinçsiz ve katılımsal bir din anlayışına sahip olduklarına da dikkat çeker.

Entelektüel sınıfın içinden sıyrılan münferit kimselerden bahisle de her dönemin sonuna doğru ortaya çıkan ve başka bir dönemden haber veren bu “ yıldızlar” sayesinde ancak tarihsel dönüşümlerin gerçekleşebileceğini söyler. Konuyu hemen akla gelen, Galileler, Beconlar, Kopernikler ya da Farabi, kindi, İbn-i Sina, İbn-i Arabi, İbn-i Rüşd, Ebu Hanife, Maturidi, Biruni, Harezmi vb. şahsiyetler üzerinden düşünelim. Bu isimler dönemlerinin yıldızlarıdır ve ortak özellikleri şunlardır:

Statükoya direnmişlerdir,

İktidar sahipleriyle başları boş olmamıştır.

Skolastik düşünceye karşı gelmişler ve “ yeni düşünce “ tarzı geliştirmişlerdir.

Onları motive eden güç ise “ ezeli hikmet” duygusudur.

Günümüze gelirse, yaşanan problemlerle, yaşadıkları toplumda hükümrân olan bir ilişki söz konusudur.

Bu noktada düşünce insanları, büyük sorumluluk taşımaktadırlar.

Dünya tarihsel bir süreçten geçiyor. Küreselleşme tüm değerlerimizi, kimliklerimizi, inançlarımızı adeta bir sınava tabi tutuyor, Buna bir varoluş mücadelesi de diyebilirsiniz.

İslam dünyası ya “ yıldız “ larını çıkaracak ve yeni bir dönüşüm başlatacak.

Ya da içinde bulunduğu girdapta kendi yok oluşunu seyredecektir.

Hikaye bu ya;

Bektaşî Mısır'a gitmiş. Üstü başı perişan, cepte dirhem yok.

Mısırdaki gezinirken, bakmış ki sırmalı kaftanlarıyla, şatafatlı giyim kuşamlarıyla atlılar geçiyor. Sormuş;

Bunlar da kim ? Yanındaki

Mehmet Ali Paşa'nın kulları, demiş, Bektaşî yüzünü göğe çevirmiş

Hey Allah'ım, bir kendi kuluna bak, bir de Mehmet Ali Paşa'nın kullarına bak!
Deyivermiş.

İç içe girmiş yoksulluk ve ölüm fotoğraflarıyla, dünyanın konuştuğu Ak Saray fotoğrafları bana yukarıdaki kıssayı hatırlattı! Sadece Ermenekte ölen Maden işçimizin babasının lastik ayakkabısı değil, orada yaşayan ailelerin hali ve feryatları, şehit düşen askerlerimizin baba ocakları, aslında Türkiye deki ortalama yaşam koşullarının ne olduğunu ortaya koyuyor. Kalın Sağlıcakla!